

Forfatter: Schack, Hans Egede

Titel: Udrag fra Phantasterne

Citation: Schack, Hans Egede: "Phantasterne", i Schack, Hans Egede: *Phantasterne*, udg. af Jens Kr. Andersen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1993, s. 29. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schackval-shoot-idm140004320066384/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Phantasterne

Phase af Phantasilivet traf altfor uforberedt; ja, han syntes endog tilbøielig til at ansee det Hele for et underfundigt Forsøg paa at mystificere ham. Dette vakte en ond Lyst hos mig til ogsaa at yde mit Bidrag til Sagen, og da Lysten jo driver Værket, faldt det mig ikke vanskeligt i en Hast at orientere mig i de fremmede Zoner. – Der Første, mit Øie faldt paa, var et stort vildt Rosentræ, der stod paa et Gjærde, med sine mange røde Blomster. »Bi lidt!» raabte jeg, idet jeg afrev nogle af disse og lugtede til dem: »Hold Jerse Kameler an! – Tager jeg ikke meget feil, saa have vi her et ualmindelig smukt Exemplar af *Boa Uppas* eller Gifttræet, der er kjendeligt saavel ved sine Blomsters Skjønhed, som ved den tillokkende og farlige Lugt, der boer i disse. Eller hvad mener Du, Thomas?»

»Jeg mener, at Du og Christian ere noget mere tossede idag, end I pleier van at være.»

»Men er Du da ikke henrykt over det delige Træ, Thomas? Hvilken Rigdom af prægtige Blomster og hvilken yndig Lugt! – Bliver Du ikke begejstret?»

»Nei, jeg gjør ikke. Jeg kan ikke see noget Rart ved et gammelt Rosentræ.»

»Ja, det er fordi Du allerede synes, at Du er vant til at see det. Men tænk Dig nu rigtig, at Du aldrig har seet saadan en *Boa Uppas* før, saa skal Du undre Dig over, hvor smuk den bliver.»

»Nei, det vil jeg ikke tænke. Jeg tænker aldrig saadanne Tossesreger.»

»Tys, Thomas! Du maa ikke være saa sjællandsk. Husk paa, at Du er i Arabien! – Alligevel, vedblev jeg, »maa jeg tilstaae, at der er Noget i Tanken herpaa, som gjør mig urolig. Der er jo nemlig Ingen af os, der, saavidt jeg veed, forstaaer Arabisk; og det er jo dog virkelig betænkeligt, naar vi reise i Arabien. Hvad skal vi gjøre ved det? Hvordan skal vi dog kunne gjøre os begribelige for Landets Børn? – Du seer saa ligegyldig ud, Thomas! Kan Du maaskee Arabisk?»

»Ja, der er ikke Noget i Veien. Lad kun mig snakke med Landets Børn; jeg skal nok udtolke Alting.»

»Naa, Gud ske Lov! Der lettode Du en slem Sten fra mit Hjerte. – Men se nu tilhøre, Thomas! Der er Noget for Dig. Seer Du de vilde Bøfler, der gaae og græsse under Træerne derheene, – Palmetræer, formoder jeg, at det er; – hvor de see brøsigede ud! Betragt engang den gamle Bøffeltyr: hvilken Bringe han dog har, og hør, hvor han brummer!»